

[Hasle.]

fra dansk Films Side, ja, saa er det mig umuligt at svare bekræftende paa, at det skulde være berettiget. Der har ganske vist en Gang imellem været ganske gode danske Films, men nægtes kan det ikke, at Hovedparten har kunnet betegnes som Pjat og Fordummelse, og det glæder mig, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen udtalte sig paa samme Linie. Jeg synes, det er godt, at dette bliver sagt fra forskellig Side her i Rigsdagen, for at rette vedkommende een Gang for alle kan faa at vide, at saadan ser man paa Arbejder som „Flaadens blaa Matroser“ og den Slags Pjat.

Herom er der sikkert fuldkommen Enighed, men nu er det jo ikke Fortiden, der skal diskuteres, det er Fremtiden, og jeg er derfor enig i, at man gør Forsøg paa i størst mulig Udstrækning at støtte den danske Filmsproduktion for at se, om ikke den kunde forbedre sig. Jeg tror, der vil være Mulighed derfor, naar der skabes den rette økonomiske Basis; det er jo det, der tilsigtes med disse forskellige Hjelpebestemmelser, og jeg kan derfor fuldt ud tiltræde dem. Men jeg vil dog sige, at man maa vel ikke alene kunne forlange af disse Produktionselskaber, naar de faar Statsstøtte, at de Films, de direkte faar Støtte til, bliver af et kunstnerisk Indhold, men man maa vel tillige med Hensyn til de Films, de producerer, kunne stille, om ikke kunstneriske Krav, saa dog i hvert Fald det Krav, at alle Platheder og Anstødeligheder maa udgaa. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen, naar han siger, at visse af de gode Filmsproducenter har undervurderet det danske Publikums Smag, og det er jo ganske interessant at se oplyst i Kommissionens Betænkning, at der har vist sig en afgjort Slappelse af Interessen i København, og at man forventer, at denne Slappelse ogsaa hurtigt vil indtræde i Provinserne.

Med Hensyn til Filmcentralen i § 17 maa jeg beklage, at man har udeladt de Ord, som fandtes i Forslaget fra Kommissionen om disse kunstnerisk værdifulde Films, som skal indkøbes. Herom hedder det i Kommissionens Forslag, at det skulde være Films, som ellers ikke kunde forventes forevist. Dette har den højtærede Minister

strøget. Nu har Kommissionens Mening med denne Passus sikkert været denne, at man ikke vilde have, at Filmcentralen paa den Maade skulde være et konkurrerende Foretagende til de bestaaende Biografteatre, men den Betragtning har altsaa den højtærede Justitsminister afvist, idet han mener, at paa dette Omraade, hvor det gælder kulturelt og kunstnerisk værdifulde Films, skal der være Konkurrence fra Filmcentralens Side. Jeg finder, det er et ret vigtigt Punkt, man er ved der, og jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil være villig til at diskutere det nærmere i Udvalget, for nogen overbevisende Begrundelse for at tilsidesætte Kommissionens enstemmige Udtalelse paa dette Omraade har jeg i hvert Fald til Dato ikke set.

Med Hensyn til Sættningen af Filmsraadet er dette jo et Spørgsmaal, der nærmest hører hjemme i Udvalget. Jeg har ligesom det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen flere Bemærkninger at gøre dertil, men, som sagt, det er en Enkelthed, der hører hjemme i Udvalgsarbejdet.

Jeg kommer saa til det Spørgsmaal, der i den offentlige Diskussion har vakt mest Interesse, nemlig den Afgift, som Bevilingshaveren skal betale. Indledningsvis vil jeg herom gerne sige, at en Monopolstilling, specielt da en Statsmonopolstilling, jo meget let fører ud i det, som dette Forslag er Udtryk for, nemlig en Statsdrift eller en quasi-Statsdrift, i hvert Fald medfører den erfaringsmæssigt ganske uafviselige Krav fra Staten om at deltage i Udbyttet, under Paaberaabelse af, at Udbyttet er skabt af Monopolstillingen. Denne Paa-stand fra Statens Side er nu næppe rigtig i alle Tilfælde. Jeg tror, der kan findes mange Eksempler, baade her i København og andre Steder, paa, at visse Filmteatre vilde have haft de samme Indtægter uden at have faaet nogen Monopolstilling, uden nogen Bevilning, saaledes som de har det under Bevilningssystemet. Jeg tror, det er muligt for sagkyndige at udtale sig herom praktisk talt ganske sikkert. Men nægtes kan det vel ikke, at i andre Tilfælde er det sandsynligt, at en Del af Indtægten skyldes Monopolstillingen.

Jeg skal derfor heller ikke nægte, at der kan være en Begrundelse for Staten for at tage en Del i Afgift af det Beløb, der skal